

246. In Iseo effossa basis columnae formam exhibens, a. 0.65, diam. circ. 0.35. Litterae saec. fere I a. Chr. n., a. 0.048 (in v. 1), 0.04 (in ceteris versibus). Exscripserunt Pernier, Colini. *Ect.*

Ἴουλίᾳ ἢ καὶ
Μωπουργῶ Ἴσι
Σεράπιδι χαρισ-
τῆιον.

Nomen Μωπουργῶ aliunde, quod sciam, ignotum est.

247. Inter Isei rudera effossus cippus, l. 0.17 (ceterae mensurae desunt). Litterae saec. I a. Chr. n., a. 0.03 (in v. 1), 0.02-0.03 (in ceteris versibus). Ectypum exscripsi.

---]ικία ---
---]μερίῳ Διο[---
---]εῖα Ἴσι Σερά[πι
εὐχὴν.

249. Inter Isei rudera effossum epistylum e lapide porino, cymatio exornatum, l. 2.35, a. 0.19, in duas partes fractum. Dextra vero pars angulo inferiore a sinistra caret. Litterae ex. saec. I vel II p. Chr. n., a. 0.04-0.05; notandae sunt litterae E et E. Spatia vacua hic illic divisoriorum vice funguntur. Exscripsit Colini. *Ect.*

Ἐἰσίδι καὶ Σεράπιδι καὶ θεοῖς συννάοις Φλαβία Φιλύρα μετὰ τῶν
τέκνων Γ. Μετρωνίου Μαξί[μου] καὶ Φιλύρας καὶ Λυσκίας τὸν οἶκον ἐκ θεμελιῶν
κατασκευάσασα[α] κα[θιδρυ]σεν εὐχὴν καὶ χαριστῆιον.

2 sq., Post patronymicum —]μερίῳ ethnicum desideratur (an Διο[καιοσφ]εῖα?).

3, Σερά[πι] malui quam Σερά[πει], cum Ἴσι (non Ἐἰσι) praecedat (cfr. tit. 246, 3).

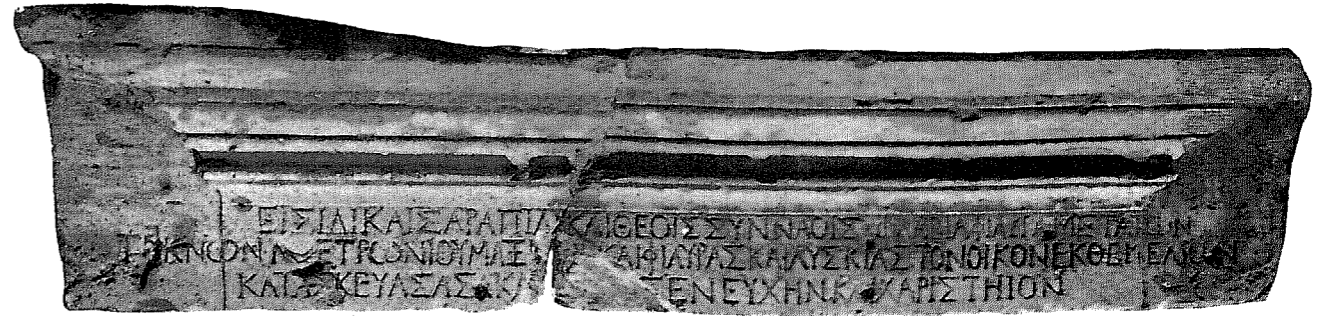
248. Inter Isei rudera, et quidem in templi peribolo semptentrionali, effossus lapis porinus, superne et a sinistra mutilus, l. 0.39, a. 0.14, cr. 0.26. Litterae saec. II vel I a. Chr. n., a. 0.02-0.03. Delineavit Halbherr. *Ect.*

--- τ]ῶν πρειγόνων
---]ενίς Κώη.

Mulier Coa in fano Isidis aliquid ex voto dicavisse videtur. Coos vero cum Gortyniis commercia habuisse etiam e tit. 168* colligitur. Alius Coos aetate valde seriore (Christianus fuit) Chersonesi mortuus est (*I. C.*, I, VII, 11).

1, Quidnam πρειγόνες hic sibi velint non liquet: an de senioribus agitur quorum decreto titulus incisus sit? An et iuniorum consilium (νεότας) seniorum oppositum huc referendum est, cuius in saec. III titulis (162, 8; 163, 6; 164, 3) mentio exstat? De forma comparativa πρειγόνες, confer titt. 72, XII 18 sq.; 145, 9.

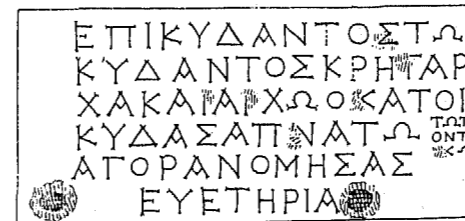
Cfr. Oliverio, «Ann. Scuola Atene», I (1914), 376; Pernier, «Atene e Roma», XVIII (1915), 61.

3, Supplevi.

Aedificium cuius epistylum habemus a Fl. Philyra liberisque eius C. Metronio Maximo, Philyra et Lyscia ex voto facto funditus aedificatum esse titulus noster docet. Qui vero οἶκος appellatur non tam templum ipsum quam cella in fano sacerdotum commodo exstructa fuisse videtur. Et quidem revera templum Isidi et Serapidi dicatum hoc titulo vetustius fuit (v. praef., TOPOGR., V). De Fl. Philyra eiusque liberis nihil aliunde constat.

1, Inter numina in eodem templo excolta Anubis sine dubio fuit.

250. Olim in Odei muro inaedificatus, deinde in vico 'ς τοῦς Ἁγίους Δέκα penes fratres Κουριδάκη adservatus lapis vulgaris, a dextra fortasse desectus, l. 0.455, a. 0.255. Litterae saec. I a. Chr. n., a. 0.025-0.03; aliae litterae minoris moduli (0.005-0.01) additae sunt in margine dextro, quas ad v. 4 pertinere apparet (vide infra, ad v.). In tituli superficie, ab inferiore parte, cava duo conspiciuntur, quorum alterum a dextra extremam v. 6 litteram auferre potuit. Delineavit Halbherr. Perisae videtur.

Ἐπὶ Κύδαντος τῶ
Κύδαντος Κρητάρ-
χα καὶ ἀρχῶ δκα τὸ ἰ'
Κύδας Ἀπγάτω | τῶ Π|οντι|κῶ|

5 ἀγορανομήσας
Ἐὐετηρία.

Halbherr, «Mus. It.», II (1888), 590; III (1890), 699 sq., n. 140*; Blass, 5031; *I. G. R. R. P.*, I, 962. Cfr. Guarducci, «Riv. Fil.», VIII N. S. (1930), 475; De Sanctis, *ibid.*, 486, adn. 1; Guarducci, *ibid.*, XI N. S. (1933), 233 sq.

3, τὸ ἰ' (scil. δέκατον) legendum esse certum est (cfr. titt. 184, 2; 197*, 7; *I. C.*, I, XVII, 5, 2). Vide quae infra scribam, ad v.

4, Fortasse Ἀμυγίτω emendandum est, quod nomen in Creta media valde usitatum fuit (cfr. Maiuri, *Onom. Cret.*, II, 640 sq.). Minoribus litteris τῶ Ποντικῶ additum est, quod scilicet lapidarius praetermiserat. Hoc cum v. 3 coniunxerant Halbh., Blass (qui tamen id vel ad v. 4 pertinere potuisse adnotavit), et Cagnat (ad *I. G. R. R. P.*), cum in v. 3 τὸ ἰ' legissent; ipsa vero ad v. 3 rettuli (quavis hic τὸ ἰ' recte intellexissem), cum τῶ Ποντικῶ mensis nomen indicarem, cuius dies decimus in v. 3 expressus esset; deinde De Sanctis numerum ἰ' ad Cydantis magistratum pertinere atque τῶ Ποντικῶ Ἀρνατί (vel Ἀμνατί) patrem indicare docuit, quam sententiam equidem confirmavi («Riv. Fil.», XI N. S. [1933], 233 sq.). Ante ΚΩ lapidem vexatum esse ex apographo apparet quod Halbh. confecit, ita ut ipse ceterique Ποντ[σ]κῶ suppleverint. Ποντικῶ malui, cum nomen Ποντικός, a Ponto scilicet exortum, aliunde notum sit.

6, Utrum nomini Ἐὐετηρία littera *iota* adscripta fuerit necne, incertum est, cum lapidis superficiem hoc loco cavum interrumpat.

Cydas quidam agoranomi munere functus Eue-
teriae dedicationem facit.

1 sqq., Cydas Cydantis filius Κρητάρχας idem fuisse videtur Κύδας Κρητάρχας in nummis commemoratus (v. praef., NUMMI); ipse tamen utrum ille fuerit Cydas Gortynius M. Antonii rebus favens, quem Cicero (*Phil.*, V, 13; cfr. VIII, 27) «portentum insulae, hominem audacissimum et perditissimum» appellavit, necne, in incerto relinquam, praesertim cum nomen Κύδας et in Creta et potissimum Gortynae valde usitatum id aetatis fuisse constet. Idem vir in tit. 251 commemorari videtur.

2 sq., Κρητάρχας Cretensium Concilii aetatis Romanae praeses sine dubio fuit (cfr. Van der Mijnsbrugge, *Cretan Koinon* [New York, 1931], 71). Aliam Cretarchae muneris mentionem habes in titulo Aphrodisiensi saec. IV p. Chr. n. (*C. I. G.*, 2744, 7). De munere ipso, quod nonnulli viri docti cum ἀρχιερεὺς τοῦ κοινοῦ composuerunt, confer Paribeni, ap. De Ruggiero, *Diz. epigr.*, s. v. *Creta*, 1260; Muttel-see, *Verfassungsgesch. Kretas* (Hamburgi, 1925), 39.

3, Quidnam potissimum ἀρχός hoc loco significet incertum est; videtur tamen protocosmi munus indicare, praesertim cum locutio δκα τὸ addito